Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

A R R E S T

Nr. 171.792 van 4 juni 2007

G/A. 155.120/VI-16.756

In zake: **DELBERGHE** Xavier,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Iris VERHEVEN en Mr. Wouter NEVEN, advocaten,
Havenlaan nr. 86c, bus 113,
1000 Brussel,

tegen:

1. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Pierre SLEGERS en Mr. Luc DEPRE, advocaten,
Terhulpsesteenweg nr. 178
1170 Brussel.

2. het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering, afgekort als RIZIV.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 27 augustus 2004 ingediende verzoekschrift, waarbij Xavier DELBERGHE de nietigverklaring vordert van:

"- het koninklijk besluit (van 22 juni 2004) tot wijziging van het koninklijk besluit van 14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 29 juni 2004 (...);

- de beslissing van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering, "kennisgeving van multidisciplinaire functionele revalidatie", genomen ter uitvoering van artikel 23 van het bestreden besluit, vermeld op de website van het RIZIV sinds 28 juli 2004, hierna genoemd 'bestreden uitvoeringsbeslissing' ".

Gelet op arrest nr. 137.237 van 16 november 2004, waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handelingen wordt afgewezen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de procedure, op 23 december 2004 ingediend door de verzoekende partij;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer AMELYNCK, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2006, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 16 april 2007, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 16 mei 2007;

Gehoord het verslag van de heer LEWALLE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Iris VERHEVEN, advocaat, die voor verzoeker verschijnt en van Mr. Pierre SLEGERS, advocaat, die voor de eerste verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer BOSQUET, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feitelijke en juridische gegevens die dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak vervat zijn in het voormelde arrest nr. 137.237;

Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat de beslissing van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering - het

tweede onderwerp van zijn verzoekschrift - genomen is ter uitvoering van het bestreden besluit, dat het RIZIV bij die beslissing de geneesheer, die gespecialiseerd is in revalidatie, verplichtingen oplegt wanneer hij de ziekte- en invaliditeitsverzekering wil laten tegemoetkomen in de terugbetaling van zijn verstrekkingen en dat het dus gaat om een bestuurshandeling die kan worden vernietigd;

Overwegende dat uit de processtukken blijkt dat de bestreden uitvoeringsbeslissing geen eigen inhoud heeft en dat ze dus geen rechtshandeling is die nadeel berokkent en die vernietigd kan worden krachtens artikel 14, § 1, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973; dat het tweede onderwerp van het beroep onontvankelijk is; dat het RIZIV bijgevolg buiten het geding moet worden gesteld;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent “aan schending van het gelijkheidsbeginsel en het non-discriminatiebeginsel zoals bedoeld in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet”; dat hij aanvoert dat de artikelen 1 en 2 van het bestreden besluit, in onderlinge samenhang gelezen, uitsluiten dat intakeonderzoeken uitgevoerd door een geneesheer-specialist in de neurologische revalidatie, worden vergoed door de ziekte- en invaliditeitsverzekering, terwijl intakeonderzoeken uitgevoerd door een geneesheer-specialist in de fysische geneeskunde en revalidatie, wel in rekening worden gebracht;

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord en in haar laatste memorie stelt dat met toepassing van artikel 1 van het bestreden koninklijk besluit, wanneer blijkt dat een patiënt een multidisciplinaire revalidatie moet volgen (kinesitherapie, ergotherapie) een geneesheer-specialist in de fysische geneeskunde en revalidatie een behandelingsplan moet opstellen (verstrekking 558950-558961); dat luidens die bepaling alleen de geneesheer-specialist in de fysische geneeskunde en revalidatie de voornoemde verstrekking mag aanrekenen op grond van zijn specialisme; dat de Koning dat aldus besloten heeft na afloop van een overlegprocedure; dat het gaat om een opportuniteitskeuze waarvan verzoeker niet aantoont dat ze onredelijk zou zijn; dat de verwerende partij aanvoert dat ze, in het kader van die multidisciplinaire behandeling, een bepaald aantal verstrekkingen mag uitvoeren, zoals die met het kenmerk 558434-558446 (revalidatie samen met ergotherapie na het beëindigen van een multidisciplinaire revalidatiebehandeling) - 558810-558821, 558832-558843, 558972); dat ze verduidelijkt dat de verstrekkingen 558810-558821 betrekking hebben op multidisciplinaire revalidatie met een behandelingsduur van 60 minuten per behandelingsbeurt, waarbij de behandeling ten minste twee disciplines omvat,

waaronder ergotherapie of kinesitherapie en op zijn minst twee technieken, dat de verstrekkingen 558832-558843 betrekking hebben op multidisciplinaire revalidatie met een behandelingsduur van 120 minuten per beurt van analoge behandeling, dat de verstrekkingen 558972 betrekking hebben op ambulante multidisciplinaire revalidatie voor aandoeningen aan de wervelkolom, met een duur van 120 minuten per behandelingsbeurt, dat uit artikel 23, § 2, van de bijlage bij het voormelde koninklijk besluit van 14 september 1994, zoals dat artikel vervangen is bij het koninklijk besluit van 22 januari 1991 en gewijzigd is bij het koninklijk besluit van 12 augustus 1994 en bij het bestreden besluit, het volgende blijkt:

> "De verstrekkingen 558434-558445, 558810-558821, 558832-558843 en 558972 mogen alleen door de geneesheer, specialist voor fysische geneeskunde en revalidatie, of door de geneesheer, specialist voor neurologische, pneumologische of locomotorische revalidatie, erkend door de Minister die de Volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft, worden aangerekend maar voor deze laatste drie beperkt tot de aandoeningen die behoren tot hun revalidatie-erkenning, voor zover voldaan wordt aan de voorwaarden van artikel 23.
>
> De verstrekking 558633-558644 mag eveneens worden vergoed als ze wordt aangerekend door een geneesheer, specialist voor algemene heelkunde, door een geneesheer, specialist voor orthopedische heelkunde, of door een geneesheer, specialist voor reumatologie.
>
> De vergoeding van de verstrekkingen 558434-558445, 558456-558460, 558810-558821, 558832-558843 en 558972 is slechts toegestaan voor de revalidatiebehandelingen uitgevoerd onder coördinatie van een geneesheer-specialist in de fysische geneeskunde en revalidatie in een dienst fysische geneeskunde geïntegreerd in een erkend ziekenhuis, waar naast de geneesheer-specialist in de fysische geneeskunde en revalidatie tenminste de disciplines kinesitherapie en ergotherapie voltijds aanwezig zijn. De dienst kan daarenboven binnen de instelling beroep doen op de functies logopedie en klinische psychologie.
>
> De extramurale dienst fysische geneeskunde en revalidatie, die een samenwerkingscontract met een erkend ziekenhuis kan voorleggen en voldoet aan de overige voorwaarden van bestaffing, wordt met de geïntegreerde dienst gelijkgesteld, op voorwaarde dat deze samenwerking reeds bestond op de datum van bekendmaking van dit besluit.
>
> De reeksen van verstrekkingen 558456-558460, 558810-558821 en 558832-558843 worden slechts eenmaal per aandoening in het raam van een revalidatiebehandeling vergoed.";

dat ze tot de slotsom komt dat al die verstrekkingen alleen worden vergoed als de revalidatiebehandelingen worden uitgevoerd onder coördinatie van een geneesheer-specialist in de fysische geneeskunde en revalidatie, dat de neuroloog die gespecialiseerd is neurologische revalidatie de door de coördinator geplande verstrekkingen mag uitvoeren maar alleen binnen zijn specialisme, dat elke specialist verstrekkingen die binnen zijn specialisme vallen mag blijven uitvoeren, dat verzoeker dus geen nadeel ondervindt door de bestreden handeling, gelet op de vroegere situatie, en dat "verzoeker problemen heeft met het aanvaarden van het feit

dat de behandelingen moeten geschieden binnen een multidisciplinair plan dat wordt opgesteld en beheerd door een coördinator die, volgens hem, geen specialist in de neurologie is"; dat ze voorts aanvoert dat de geneesheer-specialist in de fysische geneeskunde en revalidatie een algemene revalidatie-arts is zoals bepaald in het ministerieel besluit van 15 september 1979 tot vaststelling van de bijzondere criteria voor de erkenning van geneesheren-specialisten, stagemeesters en stagediensten voor de specialiteit van fysische geneeskunde en in het ministerieel besluit van 20 oktober 2004 tot vaststelling van de bijzondere criteria voor de erkenning van geneesheren-specialisten, stagemeesters en stagediensten voor de specialiteit fysische geneeskunde en revalidatie;

Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord en in zijn laatste memorie aanvoert dat de keuze gemaakt door de verwerende partij weliswaar tot haar discretionaire beoordelingsbevoegdheid behoort, maar niet willekeurig mag zijn, dat die keuze moet worden uitgeoefend binnen de perken van het wettelijk kader en moet stroken met het gelijkheidsbeginsel, dat neurologische revalidatie een multidisciplinaire behandeling is waarin een beroep wordt gedaan op een geneesheer-specialist in de pneumologische revalidatie of een specialist in de fysische geneeskunde en revalidatie en paramedici zoals kinesitherapeuten en ergotherapeuten, dat ze, op het gebied van de neurologische revalidatie, in zekere zin concurrenten zijn, dat met toepassing van het bestreden besluit de neuroloog die gespecialiseerd is in revalidatie verplicht is zijn patiënt naar de specialist in de fysische geneeskunde en revalidatie te zenden om de intakeonderzoeken te laten doen, omdat de ziekenfondsen anders weigeren te vergoeden, dat intakeonderzoeken uitgevoerd door specialisten in de fysische geneeskunde en revalidatie daarentegen wel worden vergoed door de ziekenfondsen, terwijl de neuroloog gespecialiseerd in revalidatie alle vereiste bekwaamheden heeft om dat intakeonderzoek te doen en terwijl hij, gelet op zijn specialisme, zelfs beter onderlegd is om die onderzoeken te interpreteren, terwijl intakeonderzoeken reserveren voor geneesheren gespecialiseerd in de fysische geneeskunde en revalidatie een overbodige aanvullende inschakeling van een specialist inhoudt, aangezien die onderzoeken zouden kunnen worden gedaan door de neuroloog gespecialiseerd in revalidatie, wat de kosten noodzakelijkerwijs doet stijgen, terwijl het doel van het bestreden besluit erin bestaat de kosten te verlagen, en de inschakeling van de geneesheer-specialist in de fysische geneeskunde en revalidatie geen enkel voordeel biedt, daar de neuroloog gespecialiseerd in revalidatie of de specialist in de fysische geneeskunde en revalidatie de enige geneesheren-specialisten zijn die neurologische revalidatie aanbieden; dat hij voorts stelt dat de specialist in de fysische geneeskunde en revalidatie weliswaar een erkend specialisme uitoefent, maar dat zulks ook het geval is met de neuroloog gespecialiseerd in revalidatie die een erkende specialist is in de

neuropsychiatrie of in de neurologie en in revalidatie, dat zo een arts over alle vereiste bekwaamheden beschikt om de intakeonderzoeken te doen, terwijl de geneesheer-specialist in de fysische geneeskunde en revalidatie niet onderlegd is in cognitieve stoornissen, medische gevolgen voor het geheugen, medische gevolgen voor het gezichtsvermogen, handelingsbekwaamheid, het vermogen om voorwerpen waar te nemen en te herkennen, spraakstoornissen en slikstoornissen, die zeer specifieke behandelingen vergen;

Overwegende dat het middel, zoals het in het verzoekschrift verwoord is, ontleend wordt aan schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet; dat, om aan te tonen dat het in het bestreden koninklijk besluit voorgeschreven verschil in behandeling tussen geneesheren-specialisten in de neurologie en geneesheren-specialisten in de fysische geneeskunde en revalidatie in strijd is met de voormelde bepalingen, verzoeker in zijn memorie van wederantwoord en in zijn laatste memorie stelt dat dit verschil in behandeling voortvloeit uit een kennelijke beoordelingsfout van de verwerende partij; dat, zonder dat hoeft te worden onderzocht of verzoeker daarbij niet te laat een nieuw middel aanvoert, op te merken valt dat hij niet aantoont dat het door hem aangevochten verschil in behandeling kennelijk ongegrond zou zijn; dat uit de uitleg die de verwerende partij in haar memorie van antwoord heeft gegeven immers blijkt dat de verwerende partij objectieve redenen had om een geneesheer-specialist in de fysische geneeskunde en revalidatie te belasten met de coördinatie van de behandeling die multidisciplinaire revalidatie omvat; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan “schending van artikel 11 van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de geneeskunst, artikel 73 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, de artikelen 105 en 108 van de Grondwet en de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het gelijkheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het voorzorgsbeginsel”; dat hij in zijn processtukken stelt dat het bestreden koninklijk besluit indruist tegen de bepalingen die in het middel worden aangevoerd, doordat het in de bijlage bij het voormelde koninklijk besluit van 14 september 1984 een artikel 23, § 6, invoegt, zodat vergoeding van de opgesomde verstrekkingen alleen toegestaan is voor revalidatiebehandelingen uitgevoerd onder coördinatie van een geneesheer-specialist in de fysische geneeskunde en revalidatie, terwijl artikel 11 van het voormelde koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 bepaalt dat aan de beoefenaars van de geneeskunde geen reglementaire beperkingen mogen worden opgelegd bij de keuze van de middelen die aangewend moeten worden, hetzij voor

het stellen van de diagnose, hetzij voor het bepalen en uitvoeren van de behandeling; dat hij in een eerste onderdeel aanvoert dat zijn verstrekkingen met toepassing van het bestreden koninklijk besluit niet kunnen worden vergoed als ze niet zijn uitgevoerd onder coördinatie van een geneesheer-specialist in de fysische geneeskunde en revalidatie, dat het bestreden koninklijk besluit, waarin niet wordt vermeld wat onder "coördinatie" moet worden verstaan, naar eigen goeddunken kan worden geïnterpreteerd, dat de verwerende partij, door in die bewoordingen een beslissing te nemen, het voorzorgsbeginsel heeft geschonden en dat artikel 2 van het bestreden besluit een inmenging vormt in de vrijheid van de geneesheer-specialist in de neurologische revalidatie; dat hij in een tweede onderdeel aanvoert dat, bij gebrek aan enige aanwijzing over de rol van de coördinator, de geneesheer-specialist in de fysische geneeskunde en revalidatie als coördinator arbeidsvoorwaarden zou kunnen opleggen aan andere geneesheren-specialisten, vooraf een deel van de honoraria in rekening zou kunnen brengen of nog, wanneer de dienst voor locomotorische revalidatie en die voor neurologische revalidatie van een ziekenhuis op twee verschillende locaties liggen, zou kunnen eisen dat de behandelingen worden uitgevoerd op de plaats waar de geneesheer-specialist in de fysische geneeskunde en revalidatie zijn beroep uitoefent, wat de geneesheren-specialisten in de neurologische revalidatie zou beperken in hun vrijheid om de behandeling te bepalen en uit te voeren; dat hij in een derde onderdeel aanvoert dat het bestreden besluit het vergoeden van de behandeling afhankelijk stelt van onderscheiden voorwaarden, zonder redelijke verantwoording, dat, wat neurologische aandoeningen betreft, de geneesheer-specialist in de neurologische revalidatie die de neurologische revalidatie uitvoert ongetwijfeld beter kan oordelen over de noodzakelijke behandeling en over de vergoeding door de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering en dat, als een coördinator moet worden aangewezen, het onredelijk is dat die taak wordt toevertrouwd aan de geneesheer-specialist in de fysische geneeskunde en revalidatie die weliswaar soortgelijke behandelingen kan uitvoeren als die van de geneesheer-specialist in de neurologische revalidatie, maar niet over dezelfde, onmiskenbare bekwaamheid op het gebied van de neurologie beschikt;

Overwegende dat de verwerende partij in verband met het eerste onderdeel antwoordt dat de rol van de coördinator bepaald is, aangezien hij eerst verstrekking 558950-558961 uitvoert, zoals omschreven in artikel 1 van het bestreden koninklijk besluit (intakeonderzoek met opmaak van het behandelingsdossier en van een gedetailleerd behandelingsplan naargelang van de aandoening en aangepast aan de patiënt ... K 20), dat het genoemde behandelingsplan omschreven wordt in artikel 23, § 4, van de bijlage bij het voormelde koninklijk besluit van 14 september 1984, zoals vervangen bij artikel 2 van het bestreden

koninklijk besluit, dat dit plan voor elke patiënt individueel moet worden opgesteld en bijgehouden in het behandelingsdossier, dat de coördinator het team leidt en een verslag opmaakt met toepassing van artikel 23, § 5, van diezelfde bijlage, zoals vervangen bij dezelfde bepaling van het bestreden koninklijk besluit, en dat de coördinator het register vervolledigt en een eindverslag voorlegt; dat ze aanvoert dat de Koning de taken van de coördinator dus wel heeft vastgelegd en in detail heeft geregeld en aldus het voorzorgsbeginsel in acht heeft genomen; dat ze voorts aanvoert dat de patiënt zijn behandelende arts behoudt die, wanneer hij vaststelt dat een multidisciplinaire behandeling noodzakelijk is, zijn patiënt met diens instemming zal doorverwijzen naar een geneesheer-specialist in de fysische geneeskunde en revalidatie die verbonden is aan een bepaald ziekenhuis, dat de keuze van de patiënt betreffende zijn behandelende specialist derhalve niet genegeerd wordt, dat de coördinatie van de multidisciplinaire behandeling tot doel heeft overlappingen en overconsumptie door gebrek aan overleg onder de verschillende artsen te voorkomen, dat de bestreden maatregel in overeenstemming is met artikel 73 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, dat de zorg voor patiënten helemaal niet aan kwaliteit inboet, maar - integendeel - dezen niet langer onnodige herhalingen van verstrekkingen hoeven te ondergaan, en dat het bestreden besluit geen maatregel is om de kosten van de verstrekkingen te controleren - wat een taak van de evaluatie- en controledienst is-, maar een mechanisme invoert dat aan de verstrekking voorafgaat om overconsumptie te voorkomen; dat de verwerende partij in verband met het tweede onderdeel stelt dat er geen sprake van is om de patiënten te bestraffen door de kwaliteit van de zorg door reglementaire beperkingen te verslechteren, maar integendeel, dat de geneesheer-coördinator de patiënt, met inachtneming en besparing van de middelen, de beste multidisciplinaire behandeling zal aanbieden; dat, wat het derde onderdeel betreft, de verwerende partij stelt dat het nieuwe artikel 23, § 6, eerste lid, van de bijlage bij het voormelde koninklijk besluit van 14 september 1984, krachtens artikel 2 van het bestreden besluit, alleen bepaalt dat vergoeding van een reeks van verstrekkingen slechts toegestaan is voor revalidatiebehandelingen die zijn uitgevoerd onder coördinatie van een geneesheer-specialist in de fysische geneeskunde en revalidatie die een opleiding genoten heeft in pulmonale, neurologische, locomotorische of psychomotorische revalidatie; dat hij dus een algemene bekwaamheid heeft in het specialisme waarvoor hij erkend is en dat de conclusie moet zijn dat het dus niet het bestreden koninklijk besluit is dat verzoeker nadeel berokkent, maar wel datgene dat de erkenning creëert voor de geneesheren-specialisten in de fysische geneeskunde en revalidatie voor verstrekkingen die tot dusver alleen door neurologen werden uitgevoerd;

Overwegende dat verzoeker niet aantoont dat het bestreden koninklijk besluit - doordat het aan de vergoeding van de genoemde verstrekkingen inzake revalidatie bepaalde voorwaarden verbindt die te maken hebben met de inbreng van geneesheren-specialisten en in het bijzonder met de inbreng van een coördinator van wie de rol voldoende is bepaald, afbreuk zou doen aan de keuze van de middelen die de zorgverleners, en in het bijzonder de geneesheren-neurologen, menen te moeten aanwenden, hetzij bij het stellen van de diagnose, hetzij bij het bepalen of uitvoeren van de behandeling; dat de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, zoals georganiseerd bij de voormelde wet van 14 juli 1994, voorwaarden van die aard verbindt aan de vergoeding van de verstrekkingen die daarin worden opgesomd; dat verzoeker evenmin aantoont dat de verwerende partij, door de inbreng van een geneesheer-specialist in de fysische geneeskunde en revalidatie op te leggen, zonder objectieve rechtvaardiging een keuze zou hebben gemaakt die ongunstig uitvalt voor geneesheren-neurologen; dat de verwerende partij afdoende heeft aangegeven waarom de inbreng van die specialist die is opgeleid in pulmonale, neurologische, locomotorische of psychomotorische revalidatie, aan te bevelen was; dat de bedenkingen die verzoeker heeft gemaakt veeleer betrekking hebben op de zogenaamd inopportune keuze die de verwerende partij heeft gemaakt dan op de onwettigheid van die keuze; dat de Raad van State niet bevoegd is om te beslissen of de revalidatie die een geneesheer-specialist in de neurologie kan aanbieden, efficiënter is en te verkiezen is boven die welke een geneesheer-specialist in de fysische geneeskunde en revalidatie kan coördineren; dat geen enkel onderdeel van het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, afgekort als RIZIV, wordt buiten het geding gesteld.

Artikel 2.

Het beroep wordt verworpen.

<u>Artikel 3</u>.

De kosten, bepaald op 350 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op vier juni tweeduizend zeven door:

Mevr.	WILLOT-THOMAS,	kamervoorzitter,
de HH.	LEWALLE,	staatsraad,
	NIHOUL,	staatsraad,
Mevr.	SCHMITZ,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

V. SCHMITZ **M.-L. WILLOT-THOMAS**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**